A foglalkoztatáspolitika alapkérdései

A MUNKANÉLKÜLI MUNKA NÉLKÜLI?

Javasolt feldolgozási idő: 30 perc

1. feladat

A feladat a munkanélkülivé válást és annak következményeit dolgozza fel. Az interjú alapján 10–12 mondatban foglald össze, hogyan milyen szempontból változott a munkanélkülivé váló férfi élete! Milyen érzelmi változások játszódtak le ezalatt benne?

„18 évig dolgoztam az első és eddig egyetlen munkahelyemen. Az utolsó öt évben már osztályvezetőként. […] Egyszer csak arról lehetett hallani, hogy leépítések lesznek a közigazgatásban. Nem is foglalkoztam vele, csak akkor kezdett az egész megdöbbenteni, amikor megkaptam a normatívát: öt emberemet el kell bocsátani. […] Ami végképp nem jutott az eszembe, hogy a leépítés után egy héttel közlik, hogy két osztályt összevonnak, és én vagyok a felesleges vezető. Át kellett adnom a munkákat. […] Mindenki örült, hogy nem ő repült ki, ő még megtarthatta a munkahelyét. Feleségem vígasztalt, hogy ugyan már, annyit hajtottam az elmúlt években, végre kipihenhetem magam. […] Aztán szeptember elején felvettem a telefont, haver itt – haver ott. Mindenki ígért, leépítés, de visszaszólnak, ha csak egy mód van rá… Körülbelül októberre nem volt egy mód se. Azt hiszem, valamikor november közepén adtam életem első pofonját a gimnazista gyermekemnek, aki rezignáltan annyit mondott rá: azt hiszem, most a főnöködet akartad megpofozni. Az biztos, hogy azt vettem észre, hogy egyre idegesebb vagyok, tulajdonképpen álláskeresés közben elvesztettem az összes kapcsolatomat, barátaimat. […] Elmentem állásközvetítőhöz, erre a feleségem beszélt rá. Először vezetői állást kerestem, aztán már bármilyet. De sehol sem kellettem. Végül bementem egy cukrászdába, ittam egy sört, aztán egy konyakot, ez így ment pár hétig. Utánam jött a fiam, és visszaadta a pofont. Kialudtam maga, most nyelvet tanulok. Ajánlottak nekem átképző tanfolyamtól kezdve bármit. Nem tudom, talán

szégyellek elmenni, talán nem akarok, talán nem hiszem el, hogy ez ilyen lesz. Délelőtt nyelvtanfolyam, délután három utcával odébb egy autószerelő műhelyben feketemunka, fusi. […] Tudja, ebben a legszörnyűbb, hogy tudom, nyelvtudással jobban el lehetne helyezkedni. Csak az a baj, hogy én ebben már nem hiszek, 40 év felett senkinek sem kellek. […] Külön szobában lakunk már a feleségemmel, a fiam alig áll velem szóba, de én is kerülöm, mert egyre idegesebb vagyok és kiabálok." (MTA Társadalmi Konfliktusok Kutató Központ – kutatási anyag)